

[Anne Grete Holmsgård]

Jeg synes også, det er udmærket og en nødvendighed for at sikre forældrene, at de har ret til at tage en bisidder eller en advokat med. Det er meget vanskeligt for forældrene at få talt deres egen sag.

Én ting, jeg synes mangler – og det undrer mig lidt, at den ikke er med i fremskridtspartiets lovforslag, som jo ret entydigt retter sig imod forældrenes retssikkerhed – er fuld aktindsigt. Jeg forstår egentlig ikke, hvorfor fremskridtspartiet ikke har sat en paragraf ind, hvori man kræver, at forældrene ikke bare har ret til at få, men rent faktisk får forevist sagens akter og alle de akter, der har betydning for afgørelsen. Det var det gode, jeg ville sige om forslaget.

Når man så blader om til side 2, tager man sig lidt til hovedet, for da er det virkelig sådan, at sagsbehandlere, psykologer og pædagoger virkelig er hængt ud som de sorte her i samfundet. Det er virkelig de stygge, medens politikerne er de små hvide, der desværre har lidt svært ved at få kontrol over sagsbehandlerne. Det synes jeg simpelt hen er skrap. Det er virkelig skrap kost at læse, hvordan de offentligt ansatte bliver hængt ud i det her, men det er jo selvfølgelig ikke helt nyt, at det står i et forslag fra fremskridtspartiet.

Der er én ting til, jeg godt vil sige, og det er, at mens jeg synes, at de ting, der står i forslaget, er et fremskridt, så synes jeg, at der mangler endnu en ting, og det er barnets retssikkerhed. Den opereres der overhovedet ikke med i dette forslag, og det kan jeg jo godt forstå, når hr. Poulsgaard siger, at forældrene har retten til børnene og dermed basta, med undtagelse af ganske få tilfælde. Jeg synes, man skal tage i betragtning, at det er meningen, at det skal være til børnenes fordel, men at det er vanskeligt at afgøre i den enkelte situation, hvad der er til børnenes fordel. Jeg mener dog, det er forkert – det er det i hvert tilfælde efter vores opfattelse – at sige, at forældrene har hånds- og halsret over deres børn. Det er nogle meget omtålelige problemer at tage stilling til, men jeg synes i hvert tilfælde, lovforslaget glimrer ved, at børnenes retssikkerhed og børnenes tarv fuldstændig mangler i forslaget.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for det foreliggende lovforslag, fordi der sættes klare regler for den situation, hvor en socialudvalgsformand eller dennes stedfortræder fjerner et barn uden forældrenes samtykke, uden at den øvrige del af socialudvalget er med. Efter loven skal det samlede socialudvalg underrettes snarest, inden to måneder; her foreslås det klart, at det skal ske inden fjorten dage, og såvel dommer som psykolog og forældrenes bisidder skal være med. Om denne bisidder skal være advokat, kan man vel nok diskutere, men det må være indlysende for enhver, at den situation, som forældrene sidder i, er meget uheldig for dem, og at de må trænge til støtte, når de sidder blandt en masse fremmede, velformulerede mennesker.

Det er dejligt at høre, at socialministeren vil fremsætte et forslag om samme emne, men man må håbe, at det sker snarest.

Lis Starcke (DR):

Man læser gang på gang i dagspressen om tvangsfjernelser, der synes absolut meningsløse. Vel ved jeg, at begivenhederne i visse blade ikke just bliver afdramatiseret, men tvangsfjernelse af et barn er en meget alvorlig sag, og derfor kan vi også i retsforbundet gå ind for det lovforslag, som fremskridtspartiet kommer med, om, at man snarest og inden 14 dage efter en foreløbig tvangsfjernelse skal samle socialudvalget. Vi finder, det er rigtigt, at man også har en dommer, advokat eller anden bisidder til stede, og vi mener også, det er vigtigt, at det betales af det offentlige, fordi det jo som regel vil være i sådanne situationer, at vedkommende familie ikke selv vil være i stand til at betale.

Nu er der sagt så meget om bemærkningerne, og jeg vil absolut ikke gå ind for de kedelige bemærkninger, der står i begyndelsen, men jeg vil dog alligevel lige nævne, hvad der også står: at tvangsfjernelser må og skal bedømmes ud fra barnets og hjemmets grundlag. Sagerne skal behandles på en sådan måde, at der opnås størst mulig sikkerhed for, at den trufne afgørelse er rigtig, og det kan retsforbundet være fuldstændig enig med fremskridtspartiet i. Jeg synes, det skal nævnes, nu der er sagt alle de andre ting om de uheldige bemærkninger. Der står altså også noget rigtigt deri.